

UZASADNIENIE

S. S. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 278 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Opocznie wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2014 roku w sprawie II K 717/13 uznał oskarżonego S. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tą zmianą, iż wyeliminował z opisu czynu wiertarkę marki (...) koloru niebieskiego wartości 100,00 złotych przyjmując, że łączna wartość start wynosi 40.320 złotych i na podstawie art. 278 § 1 kk. w zw. z art. 33 § 2 kk wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

- na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat;

- na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych J. Z. i M. Z. kwoty 40.320 złotych w terminie 3 lat od daty uprawomocnienia się orzeczenia ;

- zasądził od oskarżonego 280 złotych tytułem opłaty, a zwolnił go od uiszczenia wydatków poniesionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Wyrok ten zaskarżył w części dotyczącej orzeczenia o karze prokurator na niekorzyść oskarżonego S. S..

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja prokuratora okazała się na tyle skuteczna, że doprowadziła do zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Racje ma skarżący podnosząc, iż Sąd pierwszej instancji dopuścił się obrazy prawa materialnego, tj. przepisu art. 46 § 1 kk. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie na błędnej podstawie prawnej orzekł o naprawieniu szkody przez oskarżonego. Sąd ten w oparciu o art. 72 § 2 kk zobowiązał oskarżonego do zapłaty na rzecz pokrzywdzonych J. Z. i M. Z. kwoty 40.320 złotych w terminie 3 lat od daty uprawomocnienia się wyroku. Tymczasem z akt sprawy wynika, iż pokrzywdzona złożyła wniosek w trybie art.46§1 kk już w toku postępowania przygotowawczego – k. 5.

Z treści art. 46 § 1 kk wynika, że sąd ma bezwzględny obowiązek orzeczenia określonego w tym przepisie środka karnego (obowiązku naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę) w przypadku złożenia wniosku o orzeczenie tego środka przez pokrzywdzonego lub inną osobę uprawnioną.

Ponieważ wszystkie te przesłanki zostały spełnione w przedmiotowej sprawie, zgodzić się należy ze skarżącym, iż w wymienionej sytuacji orzeczenie o obowiązku naprawienia szkody winno nastąpić na podstawie art. 46 § 1 kk, a nie art. 72 § 2 kk. Środek karny z art. 46 § 1 k.k. na pierwszeństwo przed obowiązkiem naprawienia szkody z art. 72 § 2 k.k. Tak więc wymierzając karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania orzeczenie o obowiązku naprawienia szkody można oprzeć o regulację określoną w art. 72 § 2 k.k. tylko w wypadku braku wniosku o którym mowa w art. 46 § 1 k.k (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 21 sierpnia 2014 roku, II AKa 201/14, Biul.SAKa 2014/4/2, KZS 2015/2/47, Prok.i Pr.-wkł. 2015/5/36).

Powyższe względy nakazały więc zmienić zaskarżony wyrok w ten tylko sposób, że w punkcie 3 w miejsce rozstrzygnięcia wydanego na podstawie art. 72 § 2 kk Sąd Okręgowy orzekł o obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 kk.

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut obrazy art. 424 § 1 pkt 2 i § 2 kpk. Zważyć należy, iż zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem sądów powszechnych obraza przepisu art. 424 kpk nigdy nie jest naruszeniem prawa procesowego

mającym wpływ na treść orzeczenia, bowiem do sporządzenia uzasadnienia dochodzi po wydaniu wyroku, a naruszenie tego przepisu poprzez niewyjaśnienie przyczyn uzasadniających wydane orzeczenie może stać się podstawą apelacji, o ile okoliczność ta utrudnia lub uniemożliwia merytoryczną kontrolę tego orzeczenia (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 29.05.2014 r. II AKa 49/14, LEX nr 1506709, Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20.02.2014 r. II AKA 149/13, LEX nr 1439035). W niniejszej sprawie zaś wystąpienia tego rodzaju utrudnienia w kontroli instancyjnej zaskarżonego wyroku czy wręcz uniemożliwienia jej nie stwierdzono.

Bacząc na sytuację majątkową oskarżonego Sąd Okręgowy zwolnił go od uiszczenia kosztów sądowych w sprawie na podstawie art. 624 § 1 kpk, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa. Sąd doszedł do przekonania, iż zważając na orzeczony obowiązek naprawienia szkody, ich uiszczenie byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.